

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/319/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814205363
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814205363.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: G. G., Z..G., v skratke G., Z..G., U. XX, XXX XX H., zast. Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava proti žalovaným: 1/ N. I., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky 2/ T. I., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky obaja trvale bytom G. B. XX/XX, XXX XX D. T. U., t.č.: U. XXX, D. T. U. - Č., 3/ C. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX D. T. U., štátny občan Slovenskej republiky o zaplatenie 6.926,65 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie nad sumu 5.976,65 eur s úrokom vo výške 11,35 % ročne zo sumy 6.107,47 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 5.907,47 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 5.807,47 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.607,47 eur od 17.09.2014 do 11.02.2015, zo sumy 5.457,47 eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, zo sumy 5.307,47 eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, zo sumy 5.157,47 eur od 15.04.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.468,19 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 6.268,19 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 6.168,19 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.968,19 eur od 17.09.2014 do 11.02.2015, zo sumy 5.818,19 eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, zo sumy 5.668,19 eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, zo sumy 5.518,19 eur od 15.04.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalovaní v 1. 2 a 3.rade sú povinní zaplatiť žalobcovi úrok z úveru vo výške 4.216,27 Eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.916,27 Eur od 11.12.2013 do 13.01.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.766,27 Eur od 14.01.2014 do 13.02.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.616,27 Eur od 14.02.2014 do 18.03.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.466,27 Eur od 19.03.2014 do 13.04.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.316,27 Eur od 14.04.2014 do 18.05.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.166,27 Eur od 19.05.2014 do 17.07.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.966,27 Eur od 18.7.2014 do 18.8.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.866,27 Eur od 19.8.2014 do 16.9.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.666,27 Eur od 17.9.2014 do 11.02.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.516,27 Eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.366,27 Eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.216,27 Eur od 15.04.2015 do zaplatenia s tým, že žalovaní 1,2 sú zaviazaní spoločne a nerozdielne a plnením žalovaného 3 zaniká v rozsahu tohto plnenia záväzkov žalovaných 1,2 a plnením žalovaných 1,2 zaniká v rozsahu ich plnenia záväzkov žalovaného 3 a to všetko sa im povoľuje splácať v mesačných splátkach po 150 Eur splatných vždy každého 25.dňa, toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 6.926,65 eur, úrok vo výške 11,35 % ročne zo sumy 6.107,47 eur od 02.06.2014 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.468,19 eur od 02.06.2014 do zaplatenia s tým, že žalovaní 1,2 a sú zaviazaní spoločne a nerozdielne a plnením žalovaného 3 zaniká v rozsahu tohto plnenia záväzkov žalovaných 1,2 a plnením žalovaných 1,2 zaniká v rozsahu ich plnenia záväzkov žalovaného 3 a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaní 1,2 ako dlžníci uzatvorili dňa 15.02.2008 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561730740 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky G. G. (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“) a Sadzobník poplatkov G. G. (ďalej len „Sadzobník poplatkov“). Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovaným úver vo výške 6.638,79 eur (ďalej len „úver“). Žalovaní 1,2 sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 95,50 eur, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.03.2008 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.01.2018. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaní 1,2 sa zaviazali splácať úver podľa článku I. zmluvy, kde je uvedená výška úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru, splatnosť úrokov, úrok z omeškania, spôsob splácania, číslo účtu a iné základné podmienky splácania (ďalej len „Základné podmienky“). Žalovaný 3 uzatvoril dňa 15.02.2008 so žalobcom dohodu o ručení na základe ktorej sa zaviazal uhradiť všetky pohľadávky definované v dohode, ktoré vzniknú v prípade ak si žalovaní 1,2 nebudú včas a riadne svoje splatné záväzky plniť. Žalovaný 3 a žalobca sa dohodli na vylúčení ust. § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca si svoju povinnosť riadne splnil, pričom žalovaní splnili svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v dokumente prehľad o transakciách na úverovom účte. Žalobca eviduje ku dňu 01.06.2014 (ďalej len „rozhodný deň“) pohľadávku voči žalovaným vo výške 6.926,65 eur (z toho istina 6.107,47 eur, riadne úroky 360,72 eur, úroky z omeškania vo výške 458,46 eur). Istina 6.107,47 eur je vypočítaná ako čerpaná výška peňažných prostriedkov + splatné úroky pripísané k čerpanej výške peňažných prostriedkov + splatné poplatky pripísané k čerpanej výške peňažných prostriedkov mínus úhrady započítané na istiny. Podľa článku 5.5.7.1 Obchodných podmienok bolo dohodnuté tzv. zložené úročenie úveru v zmysle ktorého zmluvne dohodnuté úroky a poplatky, ktoré neboli úhradami realizovanými žalovaným v čase boli pripočítané v deň ich splatnosti k istine, čím sa stali jej súčasťou a v ďalšom období boli úroky následne počítané z novej istiny. Takýmto spôsobom sa nesplatené úroky a ďalšie poplatky pripočítavali k istine iba do 30.09.2011. Od tohto momentu istina už nenarastala o ďalšie neuhradené splatné úroky, tie sa začali vyčíslávať samostatne. Zároveň bol v zmluve o úvere dohodnutý úrok z úveru vo výške 11,35 % ročne do konečnej splatnosti úveru. Ďalej si zmluvné strany dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, ktorá sa od 01.10.2010 zmenila na sumu 2,99 eur. Okrem týchto položiek si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a Obchodných podmienok, pričom uviedol, že žalobca dňa 15.01.2009 určil výšku z úrokov z omeškania vo výške 8 % ročne a následne dňa 01.03.2013 znížil výšku na 5 % ročne. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn.: 4Obo/143/98.

Žalovaní so žalobou súhlasili, žiadali o povolenie splácať dlžnú sumu v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, výsluchom účastníkov konania, prehľadom o úhradách žalovaných a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní súdu uviedol, že žalovaní 1,2 uzavreli zmluvu o úvere na sumu 6.638,79 eur, ktorí sa zaviazali splatiť splátkami do 20.01.2018 pri úrokovej sadzbe 11,35 % ročne. Z dôvodu nesplnenia tohto úveru mesačnými splátkami riadne a načas pristúpil žalobca k zosplateniu úveru v roku 2013, ktoré zaslal aj žalovanému v 3.rade ako ručiteľovi. Z dôvodu omeškania s úhradou istiny si žiadal priznať aj úroky z omeškania. K výpočtu kapitalizovaného úroku plne poukázal na písomné vyjadrenie. Od úhrad žalovaných bol odpočítaný poplatok za poskytnutie úvere a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 Eur, ktorý od 01.10.2010 bol zvýšený na sumu 2,99 Eur.

Žalovaný 1 na pojednávaní vo výpovedi uviedol, že so žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere, ako ju predložil žalobca, pretože potreboval úver na rekonštrukciu bytu. Pri podpise zmluvy mu boli vysvetlené jednotlivé

ustanovenia zmluvy. Z dôvodu, že začala sa mu hýbať výška platu, prestal platiť jednotlivé splátky načas. Zároveň potvrdil, že po podaní žaloby uhradil žalobcovi nejakú sumu a okrem tejto sumy uhradil splátky tak, ako ich uviedol žalobca vo výpise, ktorý bol priložený k žalobe. Vzhľadom na výšku svojho príjmu a to 410 eur mesačne a výdavky na podnájom 400 eur mesačne a ďalšie dve pôžičky v G. G. Z..G.. a vo D. H. a náklady na pohreb pre svojho syna žiadal, aby mu súd povolil splácať dlh v splátkach po 150 eur mesačne.

Žalovaná 2 potvrdila v celom rozsahu výpoveď svojho manžela, teda žalovaného v 1.rade. Uviedla, že jej príjem je 320 eur mesačne.

Žalovaný 3 súdu uviedol, že na žiadosť žalovaného v 1.rade uzatvoril so žalobcom zmluvu o ručení. Vedel, že ide o istinu 6.638,79 eur, avšak nevedel o tom, že žalovaní 1,2 majú aj iné úvery. Taktiež žiadal, aby mu súd povolil splácať dlh v splátkach z dôvodu, že má príjem mesačne vo výške 450 eur, na nájmomnom hradí sumu 200 eur a má ďalšie nevyhnutné výdavky.

Zástupca žalobcu súhlasil, aby súd povolil žalovaným splácať dlh v splátkach po 150 eur mesačne.

V písomnom vyjadrení na výzvu súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že dňa 15.02.2008 žalobca uzatvoril so žalovanými Zmluvu o splátkovom úvere (ďalej len Zmluva), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 6.638,79 eur. Dňa 15.02.2008 žalovaný v 3.rade uzatvoril so žalobcom dohodu o ručení. V zmysle zmluvy sa žalovaní zaviazali splatiť celý úver s úrokovou sadzbou 11,35 % p.a.. V zmysle článku 5.5.7.1 úroky sa stávali súčasťou istiny len do dňa 30.09.2011 a od tohto dňa boli úroky počítané zvlášť. V zmysle zmluvy sa žalovaní zaviazali zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 189,17 eur a poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, ktorý od 01.10.2010 sa zmenil na sumu 2,99 eur mesačne. V zmysle zmluvy sa žalovaní zaviazali splácať poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi formou pravidelných mesačných splátok vo výške 95,50 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.03.2008 a s konečnou splatnosťou dňa 20.01.2018. Žalovaní celkovo uhradili sumu 5.648,85 eur a ku dňu 13.11.2013 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z uhradenej sumy žalovanými bola suma 189,17 eur započítaná spracovateľský poplatok, suma 429,46 eur na úroky z omeškania, suma 64,80 eur na poplatky, suma 1.289,47 eur na riadne úroky a 3.675,95 eur na istinu. Ďalej uviedol, že istina vo výške 6.107,47 eur je vypočítaná nasledovne: 6.638,79 (čerpanie) + 2.831,11 (kapitalizované úroky) + 313,52 (kapitalizované poplatky) - 3.675,95 (úhrady započítané na istinu) pričom úroky vo výške 360,72 eur sa stavali súčasťou istiny len do dňa 30.09.2011 a od tohto dátumu boli úroky počítané zvlášť do dňa mimoriadnej splatnosti. Úrok bol počítaný sadzbou 11,35 % ročne, ako 1.650,19 (riadne úroky bez kapitalizácie mínus 1.289,47) úhrady započítané na splatné riadne úroky. Úroky z omeškania vo výške 458,46 eur boli vypočítané ako suma vyčíslených nesplatených úrokov z omeškania odo dňa 13.11.2013 do rozhodného dňa (01.06.2014). Zároveň z dôvodu, že žalovaní uhradili dňa 18.07.2014 a 17.09.2014 sumu 2 x po 200 eur a 19.08.2014 sumu 100 eur žalobca zobral žalobu v časti 500 eur späť, ktorú započítal na istinu a v tejto časti žiadal konanie zastaviť a žiadal, aby žalovaní boli zaviazaní na túto sumu: 6.426,65 eur s úrokom vo výške 11,35 % ročne zo sumy 6.107,47 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 5.907,47 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 5.807,47 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.607,47 eur od 17.09.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.468,19 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 6.268,19 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 6.168,19 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.968,19 eur od 17.09.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Následne podaním zo dňa 30.04.2015 zobral žalobu čiastočne do sumy 450 Eur z dôvodu, že žalovaní hradili dlžnú sumu po 150 Eur dňa 30.10.2014, 16.03.2015 a 15.04.2015 a žiadal priznať sumu 5.976,64 Eur s úrokom vo výške 11,35 % ročne zo sumy 6.107,47 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 5.907,47 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 5.807,47 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.607,47 eur od 17.09.2014 do 11.02.2015, zo sumy 5.457,47 eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, zo sumy 5.307,47 eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, zo sumy 5.157,47 eur od 15.04.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.468,19 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 6.268,19 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 6.168,19 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.968,19 eur od 17.09.2014 do 11.02.2015, zo sumy 5.818,19 eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, zo sumy 5.668,19 eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, zo sumy 5.518,19 eur od 15.04.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

G. G., Z.G.. ako banka a žalovaní 1,2 ako dlžníci uzatvorili dňa 15.02.2008 zmluvu o splátkovom úvere č. 0561730740. Podľa článku I. zmluvy predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 6.638,79 eur, ktorý sa žalovaní zaviazali ako dlžníci splácať v mesačných splátkach od 20.03.2008 po 95,50 eur a to v 119 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.01.2018, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 11,35 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov 13,54 %.

Dohodou o ručení uzavretou medzi žalobcom a žalovaným v 3.rade zo dňa 15.02.2008 podľa § 303 Obchodného zákonníka sa žalovaný v 3.rade ako ručiteľ k zmluve o splátkovom úvere č. 0561730740 zaviazal uspokojiť pohľadávky banky, ktorá vznikla z vyššie uvedenej úverovej zmluvy.

Podľa bodu 4. článku III. dohody právne vzťahy vyplývajúce z tejto dohody sa vo veciach v nich neupravených budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

Podľa čl. II. bod 2 zmluvy dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP), úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazali sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 4. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve a ak je k úverovej zmluve dohodnuté poistenie k úveru a súčasťou dokumentu je časť II, tiež bod 4 a 5 v časti II tohto dokumentu, sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 5. článku II zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkolvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, ak nie je dohodnuté inak.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.2. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu dohodli sa klient a banka na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď

neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu. Na základe tejto skutočnosti vznikne na účte nepovolené prečerpanie a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) a do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane).

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:

a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a

klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva

okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou,

c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,

d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Podľa bodu 19.16 VOP klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatné, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek záväzky voči klientovi.

Listom zo dňa 14.11.2013 označeným ako oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 13.11.2013. Dlžnú sumu vo výške 7.071,40 eur vyzval uhradiť do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Podľa poštovej doručky posledné prevzatie tohto oznámenia bolo dňa 22.11.2013.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dohody o ručení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodnom období(ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s

ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Na základe úverovej zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 6.638 Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali ako dlžník splácať v mesačných splátkach od 20.03.2008 po 95,50 eur a to v 119 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.01.2019,

pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 11,35% ročne a ročná percentuálna miera nákladov 13,54%. Žalovaný v 3.rade pristúpil k tomuto úveru ako ručiteľ. Z dôvodu, že žalovaný nesplátil poskytnutý úver riadne a včas, čo vyplýva aj z priloženého výpisu z úverového účtu, žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru ku dňu 13.11.2013, kedy zosplatnil celú pohľadávku a žalovaný ju mali uhradiť do 15 dní od prevzatia oznámenia o zosplatnení úveru. Od tohto dňa im vznikla povinnosť uhradiť jednorázovo aj zosplatnené splátky.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 96 ods. 1, 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Keďže žalobca zobral svoj návrh čiastočne späť a žalovaný s tým súhlasili, súd čiastočne konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil tak ako je uvedené v 1.odseku výroku tohto rozsudku.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi.

Prvým nárokom bola istina úveru vo výške 5.976,64 Eur. Žalovaný žalobcovi uhradili sumu 5.648,85 Eur do podania žaloby, a 950 Eur po podaní žaloby.

Z predloženého výpisu ako aj zo zmluvy vyplýva, že žalovaným mal byť poskytnutý úver vo výške 200.000 Sk dňa 15.02.2008, no hneď v ten deň bol žalovaným stiahnutý spracovateľský poplatok 5.699 Sk, čo znamená, že žalovaným bol v skutočnosti poskytnutý úver vo výške 194.301 Sk/6.449,61 Eur. Keďže žalovaný na úver uhradili spolu 6.598,85 Eur, na istine ne dlhujú žalobcovi žiadnu sumu. Súd všetky úhrady žalovaných započítal na istinu podľa § 566, ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sa s nimi bude zaoberať v ďalšom a v preto žalobu v časti istiny zamietol.

Z dôvodu poskytnutia úveru sa žalovaní zaviazali zaplatiť žalobcovi aj úrok z úveru. Ako už súd vyššie uviedol, všetky úhrady žalovaných započítal na istinu a teda žalovaní na úrokoch z úveru uhradili žalobcovi sumu 149,24 Eur.

Účastníci konania si v zmluve dohodli úrokovú sadzbu vo výške 11,35 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (február 2008, spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 8,51 % ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú v celom rozsahu, keďže jej výška nie je neprimerane vysoká a zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z úveru vo výške 11,35 % zo sumy 6.449,61 eur za obdobie 119 mesiacov. Žalobca si žiadal priznať úroku z úveru do zaplatenia, čo však nie je dôvodné, pretože ak v zmluve bolo dohodnuté obdobie, na ktoré sa úver poskytuje, a že za toto obdobie majú žalovaní uhradiť úrok z úveru, nie je možné od žalovaných požadovať úrok z úveru do zaplatenia. Preto súd zaviazal žalovaných na zaplatenie úroku z úveru vo výške 11,35 % zo sumy 6.449,61 eur za obdobie 119 mesiacov ako bolo dohodnuté v zmluve a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Za toto obdobie patrí žalobcovi nárok na úroky z úveru vo výške 4.365,51 Eur, žalobcovi už na úrokoch z úveru uhradili sumu 149,24 Eur a teda na úrokoch z úveru dlhujú sumu 4.216,27 Eur.

Podľa bodu čl. 1 bodu 4 zmluvy, žalovaní sa zaviazali do posledného dňa kalendárneho mesiaca predchádzajúceho dňu splatnosti prvej splátky istiny splácať pohľadávku postupcu mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v Úverových podmienkach (Obchodných podmienkach postupcu pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom).

V Úverových podmienkach je v bode 5.2 uvedené, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky Dlžníka v tomto poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru. Ak má Banka splatné Pohľadávky voči Dlžníkovi, príp. Garantovi aj na základe iných Zmlúv, poradie splatenie Pohľadávok je oprávnená určiť Banka.

Z uvedených ustanovení zmluvy a Úverových podmienok vôbec nevyplýva zástupcom žalobcu prezentovaný spôsob kapitalizácie istiny o úroky a poplatky a ich následné úročenie. Dokonca z položiek výpisu z úverového účtu vyplýva, že postupca zrejme "kapitalizoval do istiny" aj vyčísľované úroky z omeškania, čo súd usudzuje z toho, že vyčíslené sumy riadneho úroku narastali po tom ako boli prevažne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca vyčísľované úroky z omeškania oproti obdobiu, kedy ešte žalovaní relatívne pravidelne úver splácali. Z citovaného ustanovenia bodu 5.2. Úverových podmienok možno vyvodit' nie kapitalizáciu ale len poradie, v akom sa majú uhrádzať jednotlivé nároky postupcu z jednotlivých splátok úveru. Aj toto ustanovenie § 5.2. Úverových podmienok, ktoré nebolo individuálne dojednané (čo jednoznačne preukazuje to, že je obsiahnuté práve v Úverových podmienkach, ktoré vypracoval postupca) však súd považuje za neplatné s ohľadom na právnu úpravu obsiahnutú s účinnosťou od 01.01.2008 v § 566 ods. 2 OZ.

Okrem toho súd dopĺňa, že rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 5/143/2013 zo dňa 2.6.2014, ktorý bol potvrdený Krajským súdom v Žiline sp.zn. 5Co/611/2014 zo dňa 16.12.2014 bola určená zmluvná podmienka 5.2. úverových podmienok za neprijateľnú a preto žalobca je povinný zdržať sa používania tejto podmienky.

Ďalším nárokom bol poplatok za správu úveru.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6.2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie. Preto ak žalobca uplatňuje nárok na predmetný poplatok v rámci splátok, ktoré sa mali stať splatnými po 10.6.2013, je to v rozpore s citovaným ustanovením zákona a súd nárok na poplatok za správu úveru obsiahnutý v splátkach po 10.6.2013 žalobcovi nepriznal.

V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru aj pred uvedenou novelou zákona o bankách. splátky splatné do 10.6.2013. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za vedenie úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaný bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášal žalovaný ako spotrebiteľ ktorý predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatil žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaného ako spotrebiteľa a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za vedenie úveru uplatneného žalobou aj v tejto časti zamietol.

V duchu línie prezentovanej v rozhodnutí Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10) týkajúceho sa poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, súd považoval za nedôvodný zápočet oproti výške poskytnutého úveru aj poplatku uvedeného v zmluve ako spracovateľského poplatku vo výške 5.699,-Sk (189,72 eura), o ktorý bola fakticky ponížená výška reálne postupcom poskytnutého úveru žalovaným. Vo výpise z úverového účtu je táto položka uvedená hneď ako prvá, vyúčtovaná a splatená 15.02.2008 a až pod tým je uvedené z toho istého dňa čerpanie

úveru bezhotovostné vo výške 200.000,-Sk, t.j. poníženého práve o výšku tohto spracovateľského poplatku. Podľa záverov uvedeného rozhodnutia predstavuje taká zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ohľadne právneho posúdenia posledne uvádzaného dôvodu nedôvodnosti účtovania poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru pre ich neprijateľnosť, ďalej nedôvodnosti ako účtovaných poplatkov za upomienky tak aj zvýšených poplatkov za správu úveru (vyšších než v zmluve dohodnutej výške) súd poukazuje napr. na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/611/2014.

Posledným nárokom žalobcu bol nárok na úrok z omeškania úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.468,19 eur od 02.06.2014 do 17.07.2014, zo sumy 6.268,19 eur od 18.07.2014 do 18.08.2014, zo sumy 6.168,19 eur od 19.08.2014 do 16.09.2014, zo sumy 5.968,19 eur od 17.09.2014 do 11.02.2015, zo sumy 5.818,19 eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, zo sumy 5.668,19 eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, zo sumy 5.518,19 eur od 15.04.2015 do zaplattenia. Výška žalobcom uplatňovaného úroku z omeškania je v súlade s Občianskym zákonníkom a nariadením vlády. Výška žalobcom uplatňovaného úroku z omeškania 5 % ročne je v súlade s Občianskym zákonníkom a nariadením vlády. Žalovaní mali uhradiť dlžnú sumu a to sumu úveru a úroku z úveru do 15 dní od zosplatenia, t.j. do 09.12.2013, keďže oznámenie o zosplatení si účastníci prevzali dňa 22.11.2013 a od 10.12.2013 sú v omeškani. Tak ako to súd vyššie odôvodnil, žalovaní dlhujú žalobcovi spolu sumu úroku z úveru vo výške 4.216,27 Eur / ku dňu vyhlásenia rozhodnutia/, pretože v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol avšak ku dňu zosplatenia úveru dlhovali aj časť istiny a vyššiu sumu úroku z úveru, ktorú postupne splácali s jednotlivými splátkami a to konkrétne dňa 11.12.2013 sumou 20 Eur, dňa 14.01.2014 sumou 150 Eur, dňa 14.02.2014 sumou 150 Eur, dňa 19.03.2014 sumou 150 Eur, dňa 14.04.2014 sumou 150 Eur, dňa 19.05.2014 sumou 150 Eur, dňa 18.07.2014 sumou 200 Eur, dňa 19.08.2014 sumou 100 Eur a dňa 17.09.2014 sumou 200 Eur, dňa 12.02.2015 sumou 150 Eur, dňa 16.03.2015 sumou 150 Eur a dňa 15.04.2015 sumou 150 Eur a preto žalobca má nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.916,27 Eur od 11.12.2013 do 13.01.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.766,27 Eur od 14.01.2014 do 13.02.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.616,27 Eur od 14.02.2014 do 18.03.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.466,27 Eur od 19.03.2014 do 13.04.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.316,27 Eur od 14.04.2014 do 18.05.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.166,27 Eur od 19.05.2014 do 17.07.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.966,27 Eur od 18.7.2014 do 18.8.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.866,27 Eur od 19.8.2014 do 16.9.2014, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.666,27 Eur od 17.9.2014 do 11.02.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.516,27 Eur od 12.02.2015 do 15.03.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.366,27 Eur od 16.03.2015 do 14.04.2015, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.216,27 Eur od 15.04.2015 do zaplattenia. Aj keď žalovaní boli v omeškani od 10.12.2013, dňa 11.12.2013 uhradili sumu 20 Eur, ktorú súd zohľadnil pri určení úroku z omeškania. Preto súd v prevyšujúcej časti nárok na úrok z omeškania zamietol.

Súd nepriznal žalobcovi úroky z omeškania z úrokov z úveru a to z dôvodu, že príslušenstvo pohľadávky úročeniu nepodlieha (súd poukazuje na zásadné rozhodnutie NS ČR rozsudok sp. zn. 35 Odo 101/2002 z 24.03.2004), vychádzajúce z obsahovo právnej úpravy, akou je naša hmotnoprávna úprava, ktorý o.i. uviedol, že podľa štandardného výkladu definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutého v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) platiaceho aj pre obchodné záväzkové vzťahy, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškание s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškani dlžníka. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický; zostáva len záväzok zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa tento dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani OZ a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, teda nestanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné

pre rozpor so zákonom. Uvedený súd síce uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané, akoby civilné plody (peňaží) a následne potom možnosť veriteľom požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. K uvedenej poslednej vete súd uvádza, že dané rozhodnutie takú možnosť dohody kapitalizácie istiny uvádza len vo všeobecnej rovine. To však automaticky neznamená, že v každom úverovom vzťahu by takáto dohoda bola prípustná. Podľa názoru súdu práve v spotrebiteľskom vzťahu, teda aj v prípade spotrebiteľského úveru, takáto "dohoda" ohľadne poradia splácania pohľadávky s jej príslušenstvom, ak je stanovená veriteľom len jednostranne (nie je individuálne dojednaná), nie je prípustná, nakoľko takáto podmienka má za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ), teda je neprijateľná a preto je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ).

Ku "kapitalizácii" istiny (jej zmluvné dojednanie) a jej prípustnosti v spotrebiteľských vzťahoch bol súdom vyššieho stupňa zaujatý názor v uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, ktorý uviedol, že pri uplatňovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv nie je možné vychádzať z kapitalizovanej istiny. Podľa zmluvy sa môže žalobca domáhať dohodnutého úroku len z poskytnutého úveru a nie z poplatkov, ani z úrokov z omeškania. Ak však žalobca vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky pripočíta po ním určenom čase k sume poskytnutého úveru a celú sumu nazve istinou a následne žiada, domáha sa, ďalších úrokov z úrokov, úrokov z úrokov z omeškania, úrokov z poplatkov a tiež úrokov z omeškania z úrokov, úrokov z omeškania z úrokov z omeškania. Takýto postup vyčísľovania istiny v prípade spotrebiteľských zmlúv podľa názoru súdu nie je prípustné, nie je v súlade s uzavretou zmluvou, zákonom ani v súlade s ustálenou súdnou praxou.

Pre úplnosť súd dodáva, že bod 5.5.7.1. úverových podmienok, na ktoré sa žalobca odvoláva, v zmysle predložených podmienkach nebolo obsahom týchto podmienok.

Pokiaľ žalobcu v sume poplatkov vo výške 64,80 Eur započítal aj nejaké iné poplatky ako poplatky za správu úveru, súdu to nepreukázal a súd ich nemohol ani priznať.

Preto súd zaviazal žalovaných na úhradu istiny spolu s úrokom z úveru a úrokom z omeškania ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Zároveň upravil aj spôsob zániku pohľadávky z dôvodu, že žalovaní 1,2 sú dlžníci a žalovaný 3 je ručiteľ.

Vzhľadom na osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaných povolil im súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, zaplatiť jej sumu, na zaplataenie ktorej bola zaviazaná, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku s výškou ktorých súhlasil ja žalobca.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.